

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 14T/30/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323010457
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Štanglovičová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2023:2323010457.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Simony Štanglovičovej a prísediacich sudcov Ing. Silvie Šérikovej a Ing. Eduarda Skupina, v trestnej veci obžalovaného F. J. a spol., pre zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Galante dňa 27.11.2023 v Galante takto

rozhodol:

Obžalovaný F. J., Z.. XX.XX.XXXX V. Š., K. B. U., X. B. Q. XXX/XX, U.,

sa uznáva za vinného, že:

v presne nezistenom čase dňa 03.06.2019 s S.M. a J.L. (stíhanými v samostatnom konaní, o ktorých vine doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté) v byte v Q. na R. P. L. Č.. XXXX/XX sa dohodli, že vylákajú peniaze od F. V. O., o ktorej vedeli, že je staršia a má 67 rokov, pretože J.L. ju pozná dlhodobo ako svoju susedu, pod legendou kontroly zo sociálnej poisťovne v súvislosti so starostlivosťou o jej postihnutého syna X. O., Z.. XX.XX.XXXX tým, že jej sľúbia pomoc, aby jej syna neodobrali, nakoľko mali vedomosť, že F. V. O.Á. má zostatok na jej účte č. Q. vo výške cca 12.000,- eur, následne S.M, ktorá sa vydávala za zamestnankyňu sociálnej poisťovne, dňa 03.06.2019 v čase o 11:00 hod. navštívila na adrese trvalého pobytu F. V. O., ktorej sľúbila pomoc podľa predchádzajúcej dohody s obžalovaným F. J. a J.L., preto s ňou F. V.J. O. išla do pobočky Slovenskej sporiteľne a.s. v Q., kde zo svojho účtu č. Q. vybrala hotovosť vo výške 5.000,- eur, peniaze následne odovzdala S.M., ktorá jej sľúbila, že jej peniaze vráti po vykonaní kontroly, čo sa nestalo a následne si obžalovaný F. J. so S.M. a J.L. peniaze rozdelili, čím F. V.J. O., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. P. L. Č.. XXXX/XX, Q., spôsobili škodu vo výške 5.000,- eur,

t e d a :

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu a čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l :

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej F. V. O., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. Q., P. L. XXXX/XX, škodu vo výške 4.369,02 eur (štyritisícristošesťdesiatdeväť eur a dva eurocenty).

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta sp. zn. 3 Pv 285/19/2202 zo dňa 23.09.2019, podanej na tunajší súd dňa 01.10.2019, súd na hlavnom pojednávaní prejednal trestnú vec obžalovaného F. J., Z.. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“), ktorá bola vylúčená na samostatné konanie.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.11.2023 v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásil, že je nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. V dôsledku vyhlásenia obžalovaného súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku po prijatí jeho vyhlásenia vykonal dokazovanie iba vo vzťahu k výroku o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení, a to výsluchom obžalovaného k jeho osobným a majetkovým pomerom a prečítaním listinných dôkazov.

Z výsluchu obžalovaného k jeho osobným a majetkovým pomerom súd zistil, že obžalovaný je slobodný, má jedno jedenásťročné dieťa, s ktorým žije v spoločnej domácnosti spolu so svojou matkou, podieľa sa na starostlivosti o dieťa, je nezamestnaný, chodí na brigády, skutok veľmi ľutuje.

Z podstatného obsahu spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 9T/1/2017 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 13.11.2019, sp. zn. 9T/1/2017, právoplatný vo výroku o vine a treste vo vzťahu k obžalovanému dňa 29.11.2019 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmen d), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, ktorý skutok bol spáchaný dňa 28.12.2015, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vo veci bol súdom vydaný aj trestný rozkaz, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 17.03.2017.

Z podstatného obsahu spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/126/1998 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 27.01.1999, sp. zn. 1T/126/1998, právoplatný dňa 27.01.1999 bol obžalovaný uznaný za vinného z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením do prvej nápravno-výchovnej skupiny za súčasného uloženia protitoxikomanického liečenia.

Z podstatného obsahu spisu Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 5T/43/2001 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 27.05.2002, sp. zn. 5T/43/2001 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.07.2002, sp. zn. 4To/153/2002 bol obžalovaný uznaný za vinného z pokračujúceho trestného činu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 234 ods. 1 Trestného zákona ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov, so zaradením do druhej nápravno-výchovnej skupiny, trest zákazu pobytu na území mesta Bratislava na tri roky a povinnosť nahradiť poškodenému spôsobenú škodu.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ šesť krát súdne trestaný, pričom sa na neho v dvoch prípadoch hľadí, akoby odsúdený nebol. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 13.11.2019, sp. zn. 9T/1/2017, právoplatný dňa 29.11.2017.

Z výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov súd zistil, že obžalovaný sa dopustil štyroch priestupkov, z toho v troch prípadoch neuposlúchol výzvu verejného činiteľa pri výkone jeho právomoci a v jednom prípade spáchal priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 04.06.2019 (č.l. 181) súd zistil, že Q. F. (stíhaná v samostatnom konaní) vydala finančnú hotovosť vo výške 178,38 eur.

Zo zápisnice o vydaní věci zo dňa 04.06.2019 (č.l. 182) súd zistil, že obžalovaný F. J. po predchádzajúcom poučení dobrovoľne vydal finančnú hotovosť vo výške 452,60 eur.

Z potvrdenia zo dňa 24.06.2019 vyplynulo, že poškodenej V. O. bola vrátená finančná hotovosť vo výške 630,98 eur.

Zo správy o povesti z Mestského úradu Galanta zo dňa 04.09.2019 vyplynulo, že obžalovaný je slobodný a má evidovaný pobyt na adrese mesto Galanta.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd obligatórne skúmal pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

U obžalovaného súd vzhladol jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa priznal k spáchaniu trestného činu a jeho spáchanie úprimne oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, nakoľko bol už za trestný čin odsúdený. Základná trestná sadzba podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona predstavuje 3 až 10 rokov. Súd zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu z dôvodu, že obžalovaný opätovne spáchal zločin. Takto upravená trestná sadzba predstavovala rozpätie 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov.

Nakoľko však obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, súd opierajúc sa o stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 44/2017 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 5/2017 („ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“) pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby a uložil tak obžalovanému trest odňatia vo výmere 5 rokov, pričom takýto trest súd považuje z hľadiska generálnej ako i osobitnej prevencie za primeraný a spravodlivý. Súd pri určovaní výmery trestu zohľadnil najmä postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, ku ktorej sa priznal a oľutoval ju ako aj jeho vyhlásenie o vine učinené na hlavnom pojednávaní. Súd však neuložil obžalovanému mimoriadne znížený trest na samotnej spodnej hranici takto upravenej trestnej sadzby, pretože s poukazom na osobu obžalovaného, jeho trestnoprávnu minulosť a charakter trestnej činnosti mal za to, že trest kratšieho trvania by nesplnil svoj účel. Uloženie nižšieho trestu odňatia slobody by podľa názoru súdu v kontexte vyššie uvedených skutočností dôsledne nenapĺňalo účel ukladaného trestu, teda represiu vo vzťahu k páchatel'ovi, a tiež prevenciu vo vzťahu ku spoločnosti. Takto uložený trest vo výmere 5 rokov považuje súd za zákonný, primeraný a spravodlivý. Na druhej strane, prokurátorom navrhované uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov považoval súd za neprimerane prísne a tak aj za nedôvodné, najmä s prihliadnutím na sebakritický postoj obžalovaného k jeho trestnej činnosti a s tým súvisiace vyhlásenie o vine.

Súd obžalovanému ukladal trest ako trest samostatný, pretože skutok zo dňa 28.12.2015 a skutok zo dňa 03.06.2019 prejednávaný v tejto trestnej veci nie sú v súbehu, a to s poukazom na doručenie trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 9T/1/2017 dňa 17.03.2017. Doručenie trestného rozkazu má povahu vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku, ktorým okamihom dochádza k prerušeniu súbehu trestných činov.

Súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

S predmetným trestným konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie, t.j. konanie o náhrade škody, keď si nárok na náhradu škody v predmetnej trestnej veci riadne a včas uplatnila poškodenej V. výške 5.000,- eur. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodenej bola časť finančných prostriedkov, spolu

vo výške 630,98 eur, vrátaná. Obžalovanému súd uložil povinnosť spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenej neuhradenú časť škody v zostávajúcej výške (4.369,02 eur), nakoľko výška škody je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného a vo vzťahu ku ktorému skutku učinil vyhlásenie, že nepopiera jeho spáchanie.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Galanta), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.